

Изтечен списък

Д

В

X

27.02.2024г.

Казус 2

Димитър Димитров бил осъден с присъда по НОХД №403/2014г. по описа на Окръжен съд София за извършено на 14.03.2014г. престъпление по чл.354а ал.1 във връзка с чл.26 ал.1 от НК, за което му било наложено наказание от 4 години лишаване от свобода, при първоначален общ режим и наказание глоба в размер на 6000 лева. Присъдата влязла в законна сила на 28.03.2014г., а наказанието лишаване от свобода било изтърпяно в Затвора София на 17.10.2016г.

След като излязъл от затвора, Димитър Димитров живеел сам в с.Мирово, обл.София, ул.“Цар Симеон“ № 17. Не работел, но за сметка на това реализирал доходи чрез разпространение на наркотични вещества – кокаин, което му позволявало да поддържа добър жизнен стандарт. За тази негова дейност постъпила оперативна информация в сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при ОД МВР София, като през есента на 2017г. били предприети оперативно-издирвателни мероприятия за изясняването и преустановяването ѝ, а считано от 22.11.2017г., след надлежно Разпореждане на Председателя на Окръжен съд София, започнало и използването на СРС по отношение на лицето. Последното позволило установяване на част от „клиентите“ на Димитър Димитров.

Илияна Илиева работела в Канада. На 06.01.2018г. тя се завърнала в родния си град гр.София и тъй като била наркозависима, потърсила човек, от когото да си набавя наркотици. Чрез свой познат, Илиева се снабдила с телефонния номер на Димитров и от 08.01.2018г. започнала ежедневно да му звъни по телефона, за да си поръчва кокаин. Всеки ден Илияна Илиева купувала по 1 грам кокаин срещу сумата от 120 лева от Димитров, като срещите между двамата се осъществявали на различни места в гр.София – в кафене, находящо се в кв.“Люлин“, пред магазин „Икея“. На срещите Димитров пристигал с тъмно син автомобил „БМВ Х5“, без да слиза от автомобила давал на Илиева исканото количество кокаин, тя от своя страна му предавала парите, след което се разделяли. Закупеният наркотик Илиева поделяла със свой приятел – Тодор Тодоров . На 13.01.2018г., около 20:00 часа Илиева и Тодоров били в кафене „Парадайс“ в кв.Люлин. Илияна Илиева позвънила на Димитър Димитров, за да поръча поредната доза кокаин, като се разбрали, когато последният пристигне в града да ѝ се обади. В 20:56 часа, Димитров се обадил на Илиева и ѝ определил среща пред магазин „Икея“. Илияна Илиева отишла сама на уговореното място, където я чакал Димитров с автомобила „БМВ Х5“. Свидетелката се качила в автомобила при него, дала му 120 лева, а той от своя страна дал синьо полиетиленово топче, съдържащо кокаин, след което с автомобила двамата се придвижили до кафене „Парадайс“. Там свидетелката слязла от автомобила и влязла в заведението, а Димитър Димитров потеглил. В заведението св.Илияна Илиева била задържана от полицейски служители, пред които признала, че има в себе си кокаин, който впоследствие предала доброволно със съответен протокол. Срещу Илияна Илиева започнало ДП №57/2018г. по описа на ОД МВР София за държане на високорисково наркотично вещество. Доброволно предаденото синьо полиетиленово топче съдържащо бяло на цвят прахообразно вещество, било обект на изследване по назначената по ДП Химическа експертиза, като видно от заключението на експертизата то има нето тегло 0.601 грама и съдържа 9.5 тегловни % кокаин. Стойността му, съгласно Постановление №23 на МС от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества, пласирани на улицата, за нуждите на съдопроизводството е 48.08 лева.

Николай Николов потърсил Димитър Димитров по телефона на 28.12.2017г. Телефонния номер имал от вуйчо си, когото веднъж придружил, за да си закупи последният кокаин от Димитров. В периода от 28.12.2017г. до 04.01.2018г. св.Николай Николов и Димитър Димитров провели няколко срещи. На 14.01.2018г., около 19.00 часа Николай Николов тръгнал от с.Лозен за гр.София с лекия си автомобил м.“БМВ“, заедно със свой приятел – Георги Георгиев. В 19:19 часа Николай Николов се обадил на Димитров. Разбрали се да се срещнат на бензиностанция „Лукойл“ в гр.София, в близост до Автогарата. Николов и Георгиев отишли на бензиностанцията, като първият започнал да мие автомобила си. Не след дълго на бензиностанцията се появил и Димитър Димитров с джип „БМВ Х5“. Николай Николов отишъл до автомобила, а Димитров свалил стъклото и му подал синьо полиетиленово топче, съдържащо кокаин. За получения наркотик Николов платил сумата от 80 лева. След срещата, Николов бил задържан от полицаи, пред които признал, че има в себе си кокаин, който впоследствие предал доброволно със съответен протокол. Срещу Николай Николов започнало ДП №59/2018г. по описа на ОД МВР София за държане на високорисково наркотично вещество. Доброволно предаденото синьо полиетиленово топче съдържащо бяло прахообразно вещество, било обект на изследване по назначената по ДП Химическа експертиза, като видно от заключението на експертизата то има нето тегло 0.594 грама и съдържа 10.5 тегловни % кокаин. Стойността му, съгласно Постановление №23 на МС от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества, пласирани на улицата, за нуждите на съдопроизводството е 47.52 лева.

След задържането на Николай Николов били сформирани екипи по установяване местонахождението на Димитър Димитров и задържането му. Посоченият бил задържан в гр.София на бул.“Александър Стамболийски“ пред № 29, в момента, в който се връщал към джипа си, след проведена среща. При извършеното претърсване в управлението от него автомобил не били открити забранени от закона вещи или вещества. Впоследствие, след отвеждането на лицето в ОД МВР София, бил извършен личен обиск, при който са иззети мобилен телефон и банкнота с номинал 10 евро. Димитър Димитров предал доброволно и още два мобилни телефона със СИМ-карти на „Теленор“ и „Виваком“.

Същевременно се извършвало претърсване на адреса на Димитров в с.Мирово – на ул.“Цар Симеон“ №17. При това действие по разследването били открити и иззети: част от синя латексова ръкавица и пет парченца от същата ръкавица с различни размери (иззети от оранжев на цвят кош за боклук в същото помещение), които вещи били иззети с оглед идентичността им като цвят и материал с цвета и материала на опаковките, съдържащи разпространения от Димитров кокаин. От помещението в къщата били иззети още електронна везна и пет броя малки пликчета, а от каменна постройка в двора на къщата – още две електронни везни. В двора на къщата, пък, в междини на оградата, изградена от бетонни блокчета, били открити и иззети: бяло пластмасово шишенце, съдържащо два броя сини латексови топчета с общо брутно тегло 1.83 грама, съдържащи бяло прахообразно вещество, което при тестване с полеви наркотест е реагирало на кокаин; четири топчета с общо брутно тегло 516.66 грама, в които, опаковани в найлонови пликове, изолиранди и части от сини полетиленови ръкавици, било намерено бяло прахообразно вещество, което при тестване с полеви наркотест реагирало на кокаин.

По отношение на иззетите при претърсването топчета, съдържащи бяло вещество на бучки, реагирало при тестване с полеви наркотест на кокаин са извършени огледи на веществени доказателства, при което след отделяне на опаковките, бучките от всяко топче

са поставени в самозалепващи се полиетиленови пликове, запечатени с лепенки с подписи на присъствалите поемни лица. Установено е теглото на четирите плика, съответно: 78.18 грама, 136.54 грама, 88.67 грама и 95.84 грама. Измерено и поставено в отделен плик е и бялото пластмасово шишенце, съдържащо два броя топчета, като е отчетено брутно тегло от 4.12 грама, шишенцето е отделено, а топчетата също са поставени и запечатани в самозалепващ се полиетиленов плик.

Гореописаните веществени доказателства са били обект на изследване от извършената по делото Химическа експертиза на сектор БНТЛ – София. Според заключението ѝ първият плик съдържа кокаин с нетно тегло 75.86 грама със съдържание на активен компонент кокаин 38.9 тегловни %. Останалите три плика съдържат кокаин с нетно тегло съответно 134.21 грама, 85.77 грама и 92.36 грама с идентичен активен компонент – кокаин 27.8 тегловни %. Идентичен е активният компонент и при двете топчета с нето тегло 1.2 грама – също 27.8 тегловни % кокаин. Така общото нетно количество иззет кокаин възлиза на 390.20 грама. Стойността му, съгласно Постановление №23 на МС от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества, пласирани на улицата, за нуждите на съдопроизводството е 37776.70 лева.

Кокаинът е включен в Приложение №1 към чл.3 т.1 Списък I от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, като вещество с висока степен на риск за общественото здраве.

Срещу Димитър Димитров било образувано досъдебно производство и бил внесен Обвинителен акт в съда. В съдебната фаза Димитров признал изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласил да не се събират доказателства за тези факти, като производството по делото преминало по реда на Глава 27-ма от НПК при съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл.371 т.2 от НПК. Съдът на основание чл.372 ал.4 от НПК приел, че самопризнанието на Димитров се подкрепя от събраните на ДП доказателства и постановил присъда, с която Димитров бил признат за виновен по обвинението, като му било наложено наказание.

Въпроси:

1. Каква е правната квалификация на деянията извършени от Димитър Димитров ?
2. На кой съд е подсъдно деянието и в какъв съдебен състав следва да се разгледа делото на първа инстанция ?
3. Допустимо ли е било разглеждането на делото по диференцираната процедура по Глава 27-ма от НПК в хипотезата на чл.371 т.2 от НПК?
4. Как следва да се определи наказанието на Димитров при разглеждане на делото по реда на Глава 27-ма от НПК в хипотезата на чл.371 т.2 от НПК?
5. Допустимо ли е приложението на чл.66 ал.1 от НК по отношение на наказанието, което следва да се наложи на Димитров?
6. Как следва да процедира съдът по отношение на веществените доказателства по делото?

Изтеглен казус
В

Отговори на въпросите по Казус 2:

1. Правната квалификация е по чл.354а ал.2 т.4 във връзка с ал.2, изречение първо, във връзка с ал.1 предложение четвърто и пето във връзка с чл.26 ал.1 във връзка с чл.29 ал.1 б.“а“ от НК, като в периода от до в гр.София и в с.Мирово, при условията на продължавано престъпление и опасен рецидив, без надлежно разрешително, е държал с цел разпространение и разпространил на различни лица високорискови наркотични вещества в големи размери – кокаин със съдържание на активен компонент от 9.5 до 38.9 тегловни % кокаин с общо нетно тегло 391.435 грама на обща стойност 37872.30 лева. (съгласно Приложение №2 към Постановление №23 на МС от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството), както следва:

- на ... в гр.София, без надлежно разрешително е държал с цел разпространение и разпространил на Илияна Илиева от гр.София високорисково наркотично вещество – кокаин със съдържание на активен компонент от 9.5 тегловни % кокаин с нетно тегло 0.601 грама на стойност 48.08 лева;

- на ... в гр.София, без надлежно разрешително е държал с цел разпространение и разпространил на Николай Николов от с.Алеко Константиново високорисково наркотично вещество – кокаин със съдържание на активен компонент от 10.5 тегловни % кокаин с нетно тегло 0.594 грама на стойност 47.52 лева;

- на ... в дома си в с.Мирово, на ул.“Цар Симеон“ №17, без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества в големи размери – кокаин със съдържание на активен компонент от 27.8 до 38.9 тегловни % кокаин с нетно тегло 390.24 грама на стойност 37776.70 лева.

Обект на престъплението са обществените отношения, свързани с накърняване установения режим на контрол върху дейностите с наркотични вещества, водещо до създаване на обща опасност от засягане живота и здравето на неограничен кръг лица.

Предмет на престъплението е наркотично вещество – кокаин. Кокаинът представлява високорисково наркотично вещество, които имат наркотично действие, няма легално производство, пазар и употреба. В този смисъл Димитър Димитров няма надлежно разрешително за държането и разпространението му.

В случая са налице и двете форми на изпълнителното деяние на престъплението по чл.354а ал.1 предложение четвърто и предложение пето – държане с цел разпространение и разпространяване. Налице е квалифициращият признак по чл.354а ал.2 изречение първо, а именно наркотичните вещества са в големи размери. Съгласно Приложение 2 към чл. единствен на Постановление 23 на Министерски съвет от 29.01.1998г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството и при посочените в експертните заключения процентни съдържания на активно действащите компоненти, общата стойност на наркотичното вещество, държано с цел разпространение и разпространено от Димитър Димитров, е 37872.30 лева. Посочената стойност надвишава 70-кратния размер на минималната работна заплата към м.януари 2018г. – 510 лева., което обуславя квалификацията „големи размери“, съгласно ТР № 1/1998г. на ОС на НК на ВКС.

Налице е квалифициращият признак по чл.354а ал.2 т.4 от НК, а именно деянието е извършено при условията на опасен рецидив. Данните за предходното осъждане на Димитров, сочат че той е действал при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б.“а“ от НК, след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл.66 от НК – по НОХД №403/2014г. по описа на Окръжен съд Пловдив, като за това осъждане не е изтекъл срокът по чл.30 от НК.

Престъплението е извършено от Димитров при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26 ал.1 от НК, тъй като са извършени няколко деяния, които осъществяват по отделно един и същ състав на престъпление. Извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.

Субект на престъплението е всяко наказателно отговорно лице.

Всяко едно от деянията, включени в състава на продължаваното престъпление, е извършено при пряк умисъл /като форма на вина/, като при формата на изпълнителното деяние държане с цел разпространение е налице и специална цел. Изводът за наличие на специалната цел за разпространение се извежда от общото количество на намереното в дома му наркотично вещество, индивидуалните опаковки и начина на пакетиране на наркотичното вещество, както и наличието на няколко електронни везни.

2. Делото е родово подсъдно на Окръжен съд, тъй като престъплението е сред изброените в чл.35 ал.2 от НПК, подсъдни като първа инстанция на Окръжен съд. Правилата на местната подсъдност, съгласно чл.36 ал.1 от НПК изискват делото да бъде разгледано на първа инстанция от Окръжен съд София. Съгласно чл.28 ал.1 т.2 от НПК, делото следва да бъде разгледано в състав от един съдия и двама съдебни заседатели, доколкото за него по закон се предвижда наказание лишаване от свобода от пет до петнадесет години и глоба от двадесет до сто хиляди лева.

3. Допустимо е разглеждане на делото по реда на Глава 27-ма от НПК в хипотезата на чл.371 т.2 от НПК, доколкото Димитров е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти. Няма законова забрана за разглеждане на делото по тази диференцирана процедура.

4. Наказанието следва да бъде определено по реда на чл.58а ал.1 от НК във връзка с чл.373 ал.2 от НК. Съдът следва да определи наказание при условията на чл.54 от НК, след което на основание чл.58а ал.1 от НК и чл.373 ал.2 от НПК определеното наказание лишаване от свобода се намалява с една трета. Налага се и предвиденото наказание глоба, размера на което не подлежи на редуциране.

5. Не е допустимо приложението на чл.66 ал.1 от НК, доколкото преди извършване на деянието Димитров е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, за което не е реабилитиран.

6. Веществените доказателства предмет на делото – наркотични вещества следва да се отнемат в полза на държавата на основание чл.354а ал.6 от НК и да бъдат унищожени по съответния ред.

Електронните везни, като средство за извършване на престъплението следва да бъдат отнети в полза на държавата – чл.53 ал.1 б.”а” НК.

Мобилните телефони, доколкото не са индивидуализирани в казуса и няма данни, че са използвани като средство за извършване на престъплението, следва да се върнат на Димитров.

Банкнотата от 10 евро следва да се върне на Димитров, доколкото към момента на извършване на деянието не е действала новата разпоредба на чл.53 ал.2 б.”б” от НК /изм. – ДВ, бр.7 от 2019г./.

Веществените доказателства – част от синя латексова ръкавица и пет парченца от нея, бяло пластмасово шишенце и пет броя пликчета, като вещи с малозначителна стойност следва да бъдат унищожени по съответния ред.

Контролен казус № 1

2

3

X

Казус № 3

27.02.2014

Веселка П. и Драгомир П. живеели в гр. Бургас и били съпрузи от 1979 г. Бракът им приключил с развод поради системната злоупотреба с алкохол на Драгомир. Веселка П. работела като начална учителка. Тя останала да живее в семейното жилище. След пенсионирането на Драгомир П. през 2004 г., той започнал да получава пенсията си по банков път. Продължавал да злоупотребява с алкохол, а телесното му тегло било над 100 кг. Веселка споделила със своя приятелка, че гледала по телевизията предаване, в което се разказвало как хора в Гърция не съобщават за смъртта на свои близки, за да вземат пенсиите им и би желала да реализира тази идея с бившия си съпруг. Споделила ѝ и че следи къде живее той и кои заведения посещава, за да може, ако се разболе, да го вземе при себе си да го гледа, за да получава пенсията му. В началото на 2013 г. Драгомир получил нараняване на гърба и се налагало основно да лежи. На неустановена дата през същата година Веселка го прибрала в семейното жилище и заявила на дъщеря им, че ще се грижи за него.

На 9.05.2013 г., Драгомир подписал пълномощно, нотариално заверено, с което упълномощавал бившата си съпруга да получава пенсията му. От тогава Веселка започнала да държи Драгомир заключен и му давала недостатъчно храна. Той опитал да потърси помощ от съседите, викал: „Помощ, гладен съм! Жаден съм, умирам!“. Веднъж дори се опитал да скочи през прозореца. Съседите сигнализирали полицията, но Веселка не им отваряла. Постепенно виковете ставали все по-слаби. Драгомир няколко пъти пускал през прозореца бележки, в които молел съседите да извикат полиция, пожарна, ключар и да го спасят. На 10.03.2014 г. било организирано принудително влизане, но Веселка се затворила с Драгомир в банята и заявила на полицаите, че не е удобно, понеже къпе бившия си съпруг. Когато най-накрая полицаите видели Драгомир, той бил изключително слаб и немощен, с много дълга брада, тежал не повече от 40 кг., с наранявания по главата и тялото, едва говорел. Бил отведен в болницата. Казал, че Веселка не го храни, за да няма сили да вика за помощ и го е била, задето пуска през прозореца писмата до съседите си. На Веселка бил съставен протокол за полицейско предупреждение. След като се прибрали, тя заковала прозорците на апартамента, за да избегне в бъдеще изпращането на информация извън жилището. Здравословното състояние на Драгомир се влошавало, но Веселка не потърсила медицинска помощ, както и през целия период, през който се „грижела“ за него. Давала му по малко хляб и вода.

На 1.08.2014 г. Драгомир починал. Веселка изнесла тялото му в контейнер за боклук. Оставила го до жп прелез до хотел „Парк“ в гр. Бургас. Впоследствие многократно отивала да провери дали контейнера с трупа си стои на мястото, докато не научила от медиите, че е открит. Започнала да заблуждава роднините, включително общата ѝ с Драгомир дъщеря, че той е настанен в дом за стари хора. На 26.02.2015 г. останките от трупа му били открити от работници на почистваща компания, но самоличността му останала неизвестна. Веселка продължила да тегли пенсията на починалия като представлява в банковия клон пълномощното, което той приживе ѝ направил. От 1.09.2014 г. до 8.08.2016 г. изтеглила общо 28 пъти пенсията му за старост в размер на 21 140.00 лв. Впоследствие тази сума била изцяло възстановена от дъщерята на Веселка и Драгомир. В полицията било получено анонимно писмо, в което се твърдяло, че авторът му е станал свидетел на разговор в заведение между две жени, едната от които разказвала на другата как е уморила съпруга си от глад и след смъртта му продължава да получава пенсията му. Според

назначената на ДП СМЕ, причината за смъртта била хронично недोхранване, довело до драстично редуциране на телесното тегло с над 50% и неприемане на предписаните му медикаменти, необходими за нормалната дейност на сърцето.

ВЪПРОСИ

1. Квалифицирайте извършеното от Веселка.
2. Налице ли е множество престъпления и от какъв вид?
3. На кой съд е подсъдно делото като първа инстанция по правилата на местната и родовата подсъдност и в какъв състав следва да бъде разгледано?
4. Възможно ли е делото да се гледа по реда на някоя от диференцираните процедури?
5. Задължително ли е назначаването на защитник?
6. Кой може да се конституира като частен обвинител и граждански ищец по делото и по отношение на кои престъпления?

Контраст кауза № 2

Казус № 4

27.02.2024г.

B

X

Ивалена Маринова и Красимир Тодоров се познавали, като от края на 2015 г. станали интимни приятели, живели в дома на последния. Двамата нямали никакви доходи, като от време на време Тодоров си намирал работа в строителството, без да е имал трудови договори за това.

Пострадалата Александра Сивриева и към инкриминираната дата била 13-годишна, живеела заедно с баба си св.Миглена Ангелова и с по-малката сестра Дияна Мигленова. Родителите на двете деца - Севда Ангелова и Любен Сивриев били разделени, но и двамата живеели и работели в Германия.

На адреса, на който живеели жените, било и част от семейството на Тодоров. Всички били в отделни сгради, познавали се помежду си и контактували.

Семейството на пострадалата Сивриева имало по-добри битови условия, редовно получавали средства, изпращани от роднините им в Германия. Момичето постоянно носело върху себе си златни накити - обици с общо тегло 5 грама, с кръгла форма и модел -усукани халки, пръстен със специфична форма със сини и бели камъчета с тегло 4,4 грама, гривна с тегло 4 грама, синджир, на който било изписано име, с тегло 4,25 грама, като всички били 14 карата.

Миглена Ангелова не разрешавала на внучката си Александра да напуска сама дома ѝ. Когато излизала някъде, била придружаване от боба си или от някоя от по-големите си братовчедки, живеещи на същия адрес.

Маринова и Тодоров ежедневно посещавали дома на пострадалата Александра Сивриева, където пиели кафе с роднините ѝ и си говорили с нея. Те забелязали златните накити, които носила и решили, че могат да ги отнемат и от продажбата им да си набавят парични средства. Най-трудно за подсъдимите било да изведат пострадалата сама от дома ѝ. Начин за това се оказало предложението на Тодоров да пушат марихуана, което заинтригувало малкото момиче.

На 22.03.2016г. Тодоров се възползвал от отсъствието на бабата и предложил Сивриева да отидат до близка необитаема сграда и там да пушат марихуана.

Под предлог да не ги види никой, тримата влезли в сградата. Слезли на полуетажа с желязна цистерна, върху която Тодоров сложил марихуана, от която започнал да прави цигара като с ножичката, която винаги носел в себе си, я нарязал и я смесил с тютюна от обикновена цигара. Маринова отишла да купи още тютюневи цигари на дребно, с които да смесят марихуаната. Като останали сами, Тодоров отвел пострадалата Сивриева по стълбите в мазата на сградата. При слизането надолу бутал пострадалата, стискал я с пръстите си за лявата ръка, тъй като тя не искала да влиза навътре в сградата. Сигнали до последното помещение с достъп от към коридора, което в дъното си било тъмно.

Тодоров съборил на земята Сивриева, събул долницата на пижамата ѝ, заедно с бельото и с ножицата я наранил повърхностно по корема няколко пъти. Тодоров осъществил полов акт.

След малко на мястото пристигнала Маринова. Тя застанала зад пострадалата, преметнала през врата ѝ син плетен пуловер с бежови ръкави, намерен в изоставената сграда и започнала да я души като със сила дърпала двата края на преметнатия през шията на пострадалата ръкав на пуловера. В същото време Тодоров, който бил с лице към пострадалата, свалил златните ѝ накити - обици, синджир, пръстен и гривна - и ги поставил в джоба на панталона си, след което, я хванал за шията с дясната си ръка и също започнал да я души като здраво я стискал за гърлото. Само след няколко минути, при действието на едновременно упражнението натиск върху шията и от двамата извършители, пострадалата била умъртвена.

Придърпали тялото на пострадалата в северозападния ъгъл, който бил и най-тъмната част от помещението и покрили тялото ѝ с различни боклуци.

Двамата отишли в заложна къща, където продали златните накити за сумата от 950 лв., а парите –изхарчили за различни свои нужди.

Семейството на Сивриева започнало да я издирва и сигнализирано за отсъствието ѝ в полицията. Няколко дни по-късно тялото ѝ било открито в изоставената сграда. Били иззети множество веществени доказателства, за които били назначени СМЕ, СПЕ, ДНК и разпитани свидетели.

Маринова и Тодоров били задържани за 72 часа, повдигнати им били обвинения, като при това процесуално действие те заявили, че не желаят да се възползват от правото си на адвокатска защита. Били конвоирани в съда за определяне на марка за неотклонение. Съдът им назначил служебни защитници, тъй като заявили, че нямат средства да си наемат такива. Била взема МНО „Задържане под стража“

След приключване на делото, същото било изпратено на наблюдаващия прокурор за изготвяне на обвинителен акт, което той сторил след два месеца и половина.

Делото било внесен в съда и насрочено в разпоредително заседание, за което били призовани прокурорът, защитниците, подсъдимите, Севда Ангелова и Любен Сивриев. Бащата и майката поискали да бъдат конституирани като частни обвинители и граждански ищци. Ангелова пожелала отделно от това да участва в процеса и като граждански ищец и за осъществения полов акт.

Тодоров поискал да бъдат приобщени изготвените в ДП експертизи, без разпит на вещите лица.

ВЪПРОСИ:

1. Определете правната квалификация, изгответе диспозитив. Кой е компетентния съд. Обосновете се.
2. Кой е пострадал от престъплението и какви са вредите?. Как може да участва в процеса? Обосновете се.
3. Налице ли е допуснато процесуално нарушение на ДП? Обосновете се.
4. Налице ли е допуснато процесуално нарушение по време на съдебното следствие? Обосновете се.
5. Може ли производството да протече по някоя от диференцираните процедури?. Обосновете се.